

Havířova růže

♩=176

Do prá - ce mla - dý hor - ník krá - čí,

po bo - ku dív - ku již má rád,

o - na ho k šach - tě do - pro - vá - zí,

rů - žič - ku mu dá - vá na ka - bát.

2. Vem si tu růži, ta je z lásky,
bude tě chránit pod zemí.
[:Miláčka svého vrúcně líbá,
tiše pláče, prosí: vrať se mi.:]

3. A osud nepřál jejich lásce,
sen tichý navždy se stratil
[:a mladý horník ke své milé,
se už nikdy více nevrátil.:]

4. Když vynášeli tělo bílé,
na nebi zhasla hvězdička
[:a v jeho ruce uvadala,
jeho milé bílá ružička.:]

5. Černá zem náruč rozevívá,
na rakev květy padají,
[:a všichni jeho kamarádi,
hornickou mu píseň zpívají.:]

6. Sbohem buď drahý kamaráde,
co osud vzal to nevrátí.
[:My vzpomínku ti zachováme,
že si dal svůj život za práci.:]